

at man der er selvstændig hver i sin Stilling, og ikke indrynner, at de, der sidde i Repræsentationen maa sidde der efter at have modtaget f. Ex. et offentligt Embede. Ethvert Medlem af Repræsentationen, som modtager en Ministerpost, skal underkaste sig Gjenvalg i sin Valgkreds, og dette er dog heller ikke nogen ringe Ulighed imellem danske og engelske Forfatningsforhold. — Der har oftere i denne Sal været tale om, at det, som man tilstræber, er en parlamentarisk Regjering. Seg maa tilstaa, at det efter min Overbevisning ingenlunde ligger med nogen Nødvendighed hverken i vor eller i mange andre Forfatninger, at det, som man skal tilstræbe, er en parlamentarisk Regjering, thi naar man vil tale klart og tydeligt om det Slags Forhold, saa er den parlamentariske Regjeringsform den, hvor Ministrene tages ud af samme Oppositionens Rækker. Der staar i England to Partier overfor hinanden, og det ene Parti har lige saa vel hele sit Ministerium færdigt som det andet, saaledes at, saasnart det ene Parti taber Slaget, kan det andet lige træde til og have sit Ministerium færdigt. Den høitærede Finantsminister omtalte i Formiddags, at det viste sig, at Parlamentarismen havde faaet et Knæk i England, den Gang Ministeriet Gladstone havde faaet et Mindretal i et vigtigt Kabinetsspørgsmaal. Jeg drifter mig til at sige, at den høitærede Finantsminister aldeles ikke har raint det Rettes i denne Sag, thi Grunden, hvorfor Oppositionen ikke tog imod Retten til at danne et nyt Ministerium, var netop ene og alene den, at det kun var i denne ene Sag, at Ministeriet Gladstone havde et Mindretal, medens D'Israeli maatte erkende, at han i alle andre Spørgsmaal havde Flertallet ind sig. Det, som vi maa lægge an paa, er ikke det parlamentariske System, men det er, naar man vil tale ganske simpelt derom, — hvad vi vilde kalde det konstitutionelle System (Frederiksen: Landstinget!) — Ja, det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds taler nu om Landstinget, men jeg ved vide om, han kan paavise mig noget Sted i Europa, hvor der, naar Talen er om at danne et Ministerium, spørges om, hvad Overhuset vil! Det ser man intetsteds (Frederiksen: allevegne!) — Ja, det ærede Medlem siger „allevegne“, men jeg paaftaar i Modsetning til ham, at det ser man intetsteds (Frederiksen: Tidligere i England og nu i Preussen!) — Jeg vil ikke føre Ordskifte med det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds; men naar han nu nævner Preussen, saa maa han dog vide, at Preussens politiske Liv, som det nu er, er saa ungt, at man ikke derfra kan drage nogen Slutning med Hensyn til vore Forhold. I det Hele taget staar det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds for mig som et Gjenpel paa, hvorledes man efter det forskjellige Standpunkt, som man staar paa, snart i en og snart i en anden Sag, kan være national, naar

man taler om Konfortier, hvor der skal bruges tydske Penge, og anational og svenff, naar man skal bruge svenske Penge. Dette er en Stilling, som synes mig mærkelig.

Formanden: Det ærede Medlem fjerner sig for meget fra Sagen og bliver for personlig.

Sable: Ja, det er blot for at forklare det Slags Afbrudelser, som det ærede Medlem kommer med. Hvis den konstitutionelle Løstegang havde gjennemtrængt vort Forfatningsliv, saa er jeg overbevist om, at hvad den høitærede Finantsminister ganske løseligt sagde i Formiddags, nemlig at (Stol:) Maa jeg ikke bede, den ærede Talere om at tie (Munterhed).

Formanden: Maatte jeg anmode det ærede Medlem om at vedligeholde den Ro, som er nødvendig for, at Taleren kan blive hørt.

Sable: Jeg haaber, at de fleste ærede Medlemmer vilde have lagt Mærke til en Udtalelse af den høitærede Finantsminister i Formiddags, nemlig den, at efter at Adressen var indgivet, var ogsaa det Spørgsmaal lagt Hans Majestæt nær, at Ministeriet vilde fratræde. Det blev sagt ganske selvsjælgelig, men en offentlig Tilfjendbegjæring af, at Ministeriet havde indgivet sin Afledsbejjæring til Hans Majestæt, hvilket i det Mindste vilde have faaet overordentlig godt overfor Folket. — Hørte man ikke det Allevindste til den Gang? Seg kan forstaa, at Ministeriet kan have ønsket at have en anden Stilling overfor Rigsdagen. Ministeriet burde — hvad der sker i andre Lande overfor en saadan Afstemning — strax have ladet meddele, at det havde gjort det Skridt, som nu den ærede Finantsminister siger, selvsjælgelig ogsaa var forelagt Hans Majestæt, men som sagt, det faae man ikke noget til dengang, og der er dog Noget, man skulder Ofteftligheden med Hensyn til saadanne Spørgsmaal. Det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Beig) sagde dengang, det Spørgsmaal kom frem, at vi maatte bringe det dertil, at høderlige Mænd i Danmarks Forfatningsliv vilde anse det for rigtigt som Medlemmer af Regjeringen at være i Dveensstemmelse med begge Rigsdagens Afdelinger. (Frederiksen: Nei, med Flertallet i dette Thing!) — Ja, med Flertallet i dette Thing. Det er dette, som jeg opfatter som den konstitutionelle Nerve i vor Forfatning. Naar der nu er Tale om det Spørgsmaal, som foreligger i Aften, nemlig om man skal lade Finantsloven gaa fra dette Thing overfor en Regjering, som har stillet sig i skarp Modsetning til Thinget, — thi det kan ikke nægtes, at dette har det nuværende Ministerium gjort — saa vil man, naar man gaar til engelske Tilfælde, finde, at i England vilde et saadant Tilfælde aldrig kunne fore-